

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 25 kwietnia 2016r .

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu** – Agnieszki Hildebrandt

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25.04.2016r.

sprawy **skazanego K. P.** s. H. i H. z domu M., ur. (...) w O.

na skutek wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania w części i przekazania sprawy według właściwości

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.) w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 575 a contrario k.p.k oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. **umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego K. P. wyroku łącznego** obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 930/99, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 1457/99, Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 152/01 i wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 388/02 - **z uwagi na brak warunków do wydania nowego wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej;**

2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) **stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku K. P. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części** - odnośnie wyroków: Sądu Rejonowego w Kościanie sygn. akt II K 540/13, Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt VI K 647/14, Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu sygn. akt III K 468/15, Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu sygn. akt VIII K 384/15 i Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu sygn. akt VIII K 12/16 i **przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań Stare Miasto w Poznaniu** jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

3. na podstawie § 1, § 2, § 4 ust. 1, 2, 3, § 17 ust. 5, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015, poz. 1801) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat B. S. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji;

4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolna skazanego K. P. od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego zgodnie z punktem 1 sentencji, w tym z tytułu obrony z urzędu i kosztami tymi w całości obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 7 16 marca 2016r. do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek skazanego K. P. o wydanie wobec niego wyroku łącznego, obejmującego prawomocne skazania w sprawach III K 388/02, VI K 647/14, VIII K 12/16 i II K 540/13.

Działając na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że K. P. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 18.05.2000r.** – **V K 930/99** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 28.10.1998r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, przy czym postanowieniem z dnia 06.09.2002r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i kara ta została odbyta w całości;

2. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 06.09.2000r.** – **V K 1457/99** (obecna sygn. akt V K 575/00) za ciąg przestępstw z art. 289 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 13.03.1999r. do 20.03.1999r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 15 zł jedna stawka; ponadto za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 05.07.1998r. do 28.04.1999r. na karę 4 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 15 zł jedna stawka; przy czym kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny za w/w dwa ciągi przestępstw połączono i wymierzono skazanemu łączną karę 4 lat pozbawienia wolności i łączną karę grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych po 15 zł jedna stawka; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 28.04.1999r. do 21.04.2000r. i kara pozbawienia wolności została odbyta w całości;

3. wyrokiem **Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14.11.2001r.** – **III K 152/01** za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. popełnione w dniu 17.07.2000r. na karę 6 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka, a także za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 242 § 4 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 01.09.2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, przy czym kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i wymierzono skazanemu łączną karę 7 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem tymczasowego aresztowania w okresie od 24.07.2000r. do dnia 27.10.2000r. i kara ta została odbyta w całości;

4. **wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30.10.2002r.** – **III K 388/02**, którym połączono kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone w sprawach o sygn. V K 1457/99 i III K 152/01 i wymierzono skazanemu łączną karę 10 lat pozbawienia wolności i łączną karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 15 zł jedna stawka, postanowieniem z dnia 01.12.2009r. skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z kary pozbawienia wolności z okresem próby do 01.12.2011r. i nie odwołano warunkowego zwolnienia; kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości;

5. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 11.12.2013r.** – **II K 540/13** za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. popełnione w dniu 10.05.2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 17.05.2013r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce których to kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzono skazanemu łączną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, oddano pod dozór kuratora sądowego i nie zarządzono dotychczas wykonania kary;

6. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 13.03.2015r.** – **VI K 647/14** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 16 do 17.04.2014r. na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności, karę w/w skazany obecnie odbywa od 02.09.2015r. do 01.10.2016r.

7. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 16.12.2015r.** – **III K 468/15** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 16.03.2015r. na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania miesięcznie 30 godzin prac, a także za

przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. popełnione w okresie od 9 do 16.03.2015r. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania miesięcznie 30 godzin prac, przy czym w miejsce kar jednostkowych wymierzono skazanemu łączną karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania miesięcznie 30 godzin prac na cele społeczne, zaliczając zatrzymanie w dniu 16.03.2015r.;

8. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 05.02.2016r. – VIII K 384/15** za przestępstwo z art. 286 § 2 k.k. popełnione dnia 11.12.2014r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. popełnione w okresie od 03.12.2014r. do 11.12.2014r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce których orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem zatrzymania w dniu 12.12.2014r., która nie została wykonana i skazany ma ją odbywać w okresie od 30.11.2019r. do dnia 27.05.2020r.

9. wyrokiem **Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 17.02.2016r. – VIII K 12/16** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 01.09.2015r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 01.09.2015r. na karę 3 lat pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 02.09.2015r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzono skazanemu łączną karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i kary tej nie wykonano (odbywać ją ma skazany w okresie od 01.10.2016r. do 30.11.2019r.)

Z informacji o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego, a także z opinii o skazanym sporządzonej przez Dyrektora AŚ w P. wynika, że K. P. nie został prawomocnie skazany innymi wyrokami, niż wymienione powyżej, poza tym żaden z wymienionych wyroków nie uległ uchyleniu lub zmianie. Po wejściu w życie 1 lipca 2015r. zmiany przepisów kodeksu karnego, w tym dotyczących kary łącznej, zapadły wobec skazanego zatem trzy wyroki skazujące tj. w sprawie III K 468/15, VIII K 384/15 i w sprawie VIII K 12/16, przy czym tylko ten ostatni dotyczył przestępstw popełnionych już po 1 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy **art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396)** uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, **chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.** Oznacza to, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego K. P., ponieważ trzy wyroki skazujące tj. w sprawie III K 468/15, VIII K 384/15 i w sprawie VIII K 12/16, przy czym tylko ten ostatni dotyczył przestępstw popełnionych już po 1 lipca 2015r., zapadły wobec skazanego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego K. P. w niniejszym postępowaniu można stosować się przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu,

3) obowiązującym od 1 lipca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełniał dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, czy też według art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.), sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne

podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za w/w przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego K. P., obejmującego prawomocnie orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności wyrokami wymienionymi wyżej w punktach od 1 do 3, Sąd stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone w/w wyrokami, a objęte wyrokiem łącznym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30.10.2002r. – III K 388/02, (którym połączono kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone w sprawach o sygn. V K 1457/99 i III K 152/01 i wymierzono skazanemu łączną karę 10 lat pozbawienia wolności i łączną karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 15 zł jedna stawka, postanowieniem z dnia 01.12.2009r. skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z kary pozbawienia wolności z okresem próby do 01.12.2011r. i nie odwołano warunkowego zwolnienia; kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości), i to zarówno brak jest warunków do wydania nowego wyroku łącznego obejmującego w/w skazania według przepisów art. 85 k.k. i nast. w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r., jak i według przepisów art. 85 k.k. i nast. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.. Wynika to z faktu, że jeżeli rozważamy dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego - obejmującego prawomocne skazania opisane wyżej w pkt od 1 do 3, w tym jedyny wyrok, jaki zapadł wobec K. P. wydany przez Sąd Okręgowy jako Sąd I instancji tj. w sprawie III K 152/01 - według warunków z art. 85 k.k. w starym brzmieniu, to zważyć należy, iż po wydaniu tego wyroku łącznego III K 388/02, wszystkie kolejne wyroki jakie zapadły wobec skazanego (wymienione wyżej w punktach od 5 do 9), dotyczyły czynów popełnionych już po wydaniu wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 388/02. Przestępstwa osądzone w sprawach wymienionych wyżej w pkt od 5 do 9 zostały wszystkie popełnione już po wydaniu wyroków wymienionych wyżej w pkt od 1 do 3, a które były podstawą wydania wyroku łącznego w sprawie III K 388/02. Zachodzi zatem negatywna przesłanka postępowania w zakresie wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 152/01, zarówno według „starych” przepisów art. 85 i nast. k.k., a to z uwagi na datę popełnienia przestępstw osądzonych wyrokami opisanymi wyżej w pkt od 5 do 9, a także z uwagi na wcześniejszy wyrok łączny jaki zapadł w sprawie III k 388/02, który objął m.in. wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 152/01 i z uwagi na brak podstaw zgodnie z art. 575 § 1 i 2 k.p.k. do wydania nowego wyroku łącznego w zakresie prawomocnych skazań objętych poprzednim wyrokiem łącznym i w zakresie wyroku wymienionego wyżej w pkt 1, należało uznać, że w tym zakresie, w szczególności w zakresie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu wydanego wobec skazanego w sprawie III K 152/01, objętego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 388/02, zachodzi także negatywna przesłanka postępowania w postaci powagi rzeczy osądzonej. Kolejne prawomocne skazania, opisane wyżej w pkt od 5 do 9, jakie zapadły wobec skazanego, nie dają bowiem podstaw do rozważania wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego prawomocne skazania opisane w pkt od 1 do 3, a więc w zakresie dotyczącym jedynego wyroku wydanego wobec K. P. przez Sąd Okręgowy jako sąd wyższego rzędu i to zarówno – jak wskazano wyżej według przepisów art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r. przy zastosowaniu zasady z art. 4 § 1 k.k., jak również według przepisów art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r., ponieważ wszystkie kary orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi wyżej w pkt od 1 do 4 zostały w całości wykonane i nie został spełniony warunek z art. 85 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. Zatem nawet gdyby rozważać dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego prawomocne skazanie w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 152/01, objęte wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 388/02, według przepisów Rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r., co w niniejszej sprawie było dopuszczalne, gdyż po wejściu w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) zapadły wobec K. P. trzy prawomocne skazania (VIII K 384/15, VIII K 12/16 i III K 468/15), to i tak należało w tym zakresie, tj. odnośnie prawomocnie orzeczonych kar w sprawach opisanych wyżej w pkt od 1 do 3, ponieważ wszystkie kary wymierzone w tych sprawach, w części objęte wyrokiem łącznym III K 388/02 zostały wykonane w całości, co według nowych przepisów art. 85 § 2 k.k. stanowi negatywną przesłankę wydania wyroku łącznego. Należało zatem umorzyć postępowanie o wydanie nowego wyroku wobec skazanego K. P., obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 930/99, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 1457/99, Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 152/01 i wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 388/02 - **z uwagi na brak warunków do wydania nowego wyroku łącznego, zarówno w według przepisów art. 85 i nast. k.k. w starym brzmieniu, jak i według przepisów art.**

85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu i powagę rzeczy osądzonej. Zaznaczyć należy w tym miejscu, iż Sąd umarzając w tym zakresie postępowanie miał na uwadze fakt, że chronologicznie pierwszym wyrokiem, jaki zapadł w ogóle wobec skazanego był wyrok w sprawie V K 930/99 i to on winien być podstawą do ustalania zbiegu realnego przestępstw na zasadach określonych według art. 85 k.k. w starym brzmieniu, inaczej niż to uczynił Sąd Okręgowy w Poznaniu w wyroku łącznym wydanym w sprawie III K 388/12, gdzie połączył kary orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach V K 1457/99 i III K 152/01, jednak zważyć należy, iż wszystkie trzy skazania opisane wyżej w pkt od 1 do 3 nie mogły być połączone w jedną karę łączną z uwagi na daty popełnienia przestępstw osądzonych w tych sprawach i Sąd Okręgowy wydając poprzedni wyrok łączny III K 388/02, przyjął konfigurację łączonych wyroków (tj. kar orzeczonych tymi wyrokami) korzystniejszą dla skazanego, co jednak nie zmienia faktu, że w tym zakresie zachodzi powaga rzeczy osądzonej i rzeczą Sądu obecnie w tym postępowaniu nie jest korygowanie ewentualnych prawomocnych rozstrzygnięć, nawet dokonanych wbrew zasadom wynikającym z art. 85 k.k. w starym brzmieniu, zwłaszcza, że prowadziłoby to do pogorszenia sytuacji prawnej skazanego, a według nowych przepisów Rozdziału IX kodeksu karnego kary orzeczone w sprawach od 1 do 3 w ogóle nie podlegałyby łączeniu, gdyż zostały wykonane już w całości. Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.) w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 575 a contrario k.p.k. oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. **umorzył postępowanie o wydanie wobec skazanego K. P. wyroku łącznego** obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 930/99, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 1457/99, Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 152/01 i wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 388/02 - z uwagi na brak warunków do wydania nowego wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej.

W postanowieniu - w związku z umorzeniem postępowania o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie Sądu Okręgowego na podstawie § 1, § 2, § 4 ust. 1, 2, 3, § 17 ust. 5, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015, poz. 1801) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat B. S. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu. W związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego i kosztami tymi w całości obciążono Skarb Państwa.

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z art. 570 k.p.k. Sąd ma obowiązek wydać wyrok łączny również z urzędu w przypadku wystąpienia warunków z art. 85 k.k. w związku z art. 569 § 1 k.p.k. i nie jest ograniczony wnioskiem skazanego w tym przedmiocie. Ponadto właściwy Sąd bada, czy zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego w myśl art. 575 k.p.k.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się, „jeżeli sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że wyrok tego sądu nie spełnia warunków do orzeczenia kary łącznej z innymi karami orzeczonymi wyrokami sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki poszczególne wyroki sądów niższego rzędu, to co do nich powinien wydać wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do orzeczenia kary łącznej, powinien postępowanie umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k. (...) Inaczej zatem właściwość rzeczowa do wydania wyroku łącznego przez sąd wyższego rzędu może się kształtować w sytuacji, gdy w ramach przygotowania do rozprawy (art. 339 § 3 k.p.k.) sąd ten stwierdzi brak warunków do połączenia swojego wyroku z wyrokami sądów niższego rzędu i w konsekwencji przekaze sprawę sądowi niższego rzędu, a inaczej kiedy ten brak warunków stwierdzony zostanie na rozprawie (...). Każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Rzecz jasna, jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to

w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (choćby miało to nastąpić w jednym postanowieniu). Postanowienie o przekazaniu sprawy sądowi niższego rzędu, w omawianym układzie procesowym, jest wszak wyłącznie następstwem uznania, że wyrok sądu wyższego rzędu nie spełnia warunków do objęcia go wyrokiem łącznym z wyrokami sądów niższego rzędu, a procesowym tego wyrazem jest umorzenie postępowania w tym zakresie” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006r. I KZP 32/06, OSNKW 2007/1/3 LEX nr 214181).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, iż Sąd Okręgowy, umarżając postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroku jaki zapadł wobec skazanego K. P. przed Sądem Okręgowym jako sądem I instancji z wyrokami sądu niższego rzędu, w ramach czynności wstępnych w toku przygotowania do rozprawy na podstawie art. 339 § 3 k.p.k., władny był w związku z tym w trybie art. 35 § 1 k.p.k. badać swą właściwość rzeczową do rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy do wydania wyroku łącznego, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej wyrokami różnych sądów lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. W wyniku umorzenia, jak w punkcie 1 sentencji niniejszego postanowienia, postępowania o wydanie wobec skazanego K. P. wyroku łącznego obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 930/99, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 1457/99, Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 152/01 i wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 388/02, a to z powodu braku warunków do wydania wyroku łącznego, zarówno według starych, jak i według nowych przepisów art. 85 i nast. k.k. i powagi rzeczy osądzonej, Sąd z urzędu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową do wydania wyroku łącznego obejmującego kolejne opisane wyżej w pkt od 5 do 9 prawomocne wyroki skazujące K. P. wydane wobec niego przez Sądy Rejonowe, co do których zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i to zarówno według zasad wynikających z art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 1.07.2015r. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., jak i według nowych przepisów Rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw. Wstępna analiza tych podlegających łączeniu skazań wskazuje, iż zasady wynikające z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. wydają się korzystniejsze dla skazanego przy konstruowaniu możliwej kary łącznej, nie przesądzając jednak powyższego, do czego władny będzie sąd właściwy rzeczowo, zaznaczyć należy, iż jak wynika z opinii o skazanym sporządzonej przez Dyrektora AŚ w P. podlegają wykonaniu obecnie wobec skazanego kary orzeczone w sprawach VI K 647/14, VIII K 12/16 i VIII K 384/15 i te kary według nowych przepisów mających zastosowanie na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) podlegać będą niewątpliwie łączeniu, ponieważ z karty karnej dotyczącej skazanego i danych zebranych przez Sąd w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego wynika, że ostatni z tych wyroków skazujących na kary podlegające łączeniu, z uwagi na warunki do orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 k.k., został wydany w stosunku do skazanego K. P. przez Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu w sprawie sygn. akt VIII K 12/16 w dniu 17.02.2016r., to właściwy do wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanego K. P. obejmującego prawomocne skazania wyrokami Sądów Rejonowych opisanymi wyżej w pkt od 5 do 9 zgodnie z regulacją art. 569 § 1 k.p.k. jest Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu. Mając powyższe na uwadze należało na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) orzec jak w punkcie 2 sentencji, stwierdzając swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku K. P. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części (odnośnie wyroków Sądu Rejonowego w Kościanie sygn. akt II K 540/13, Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt VI K 647/14, Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu sygn. akt III K 468/15, Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu sygn. akt VIII K 384/15 i Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu

sygn. akt VIII K 12/16) i przekazać sprawę w celu rozpoznania **Sądowi Rejonowemu Poznań Stare Miasto w Poznaniu** jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz